

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 19. S. Mathildis Regina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X.
A. C. 968.

ordinaretur; id cum Imperator ex Principum & Præsulum consilio concessisset, Ditmarus ab Archiepiscopo Moguntino consecratus, Pragæ deinde populo Clericisque plaudentibus excipitur. Ipse, Episcopus creatus, multas Ecclesias a Fidelibus ædificatas consecravit, & magnam Gentilium multitudinem baptizavit.

§. XIX.

S. Mathildis Regina.

Sup. L. LV. Eodem anno nongentesimo sexagesimo octavo (*) Mathildis Regina, Ottonis Imperatoris mater, Sanctam animam Deo reddidit. Ea defuncto conjuge, Rege Henrico Aucupe, in Monasterio Quedlinburgensi, a se fundato, vitam Religiosam amplexa, omnes Regulæ apices servabat, concinna majestate rursusque ea modestia & verecundia actus & sermones temperans, ut pudica virgo credi potuisset, nisi Reges filii matrem prodidissent. Nunquam ad Altare manibus vacuis nec vivente Rege conjuge, nec eo defuncto procedebat. Singulis diebus

vit. n. 14.

Mart. to. 7.

p. 362.

Mabill. Sæc.

V. art. p. 348.

lant, Clericis ordinari, rejecto more Ecclesiæ ab Apostolis accepto, atque semper & ubique observato.

(*) Mabillonius anno 967. & sæpius dissentiunt.

bus Sacerdoti præsentabat oblationem suam panis & vini pro totius Ecclesiæ salute. Postquam autem marito orbata est, nunquam non S. Sacrificium pro peccatis Regis conjugis sui offerri curavit, qua in re illa ætate Mathilde viduarum nulla religiosior fuit. Quoad vixit, diem obitus defuncti Regis octavam, trigessimam, & anniversariam celebravit.

Circa annum nongentesimum quadragesimum sextum multas ærumnas, propriis filiis matrem persequentibus, tulit. Nam, quia liberalissime fundebat eleemosynas piissima Princeps, delata est ad filios, quod immodicis largitionibus ærarium Reipublicæ exhausisset; adeo ut Rex Otto exploratores mitteret, qui ministros, jubente Regina eleemosynas distribuentes, intercipientes, & auro spoliatos pessime habebant. Nempe compellere volebant optimam Reginam, ut relictis fundis, viduæ in solatium & subsidium vitæ concessis, velo Monastico se involveret. Nova afflictio addita est, cum Henricus Princeps, quem unice diligebat, ad partes Regis Ottonis transit. Cum igitur in dies pejus haberetur, omnibus Bonis, sibi viduæ ab Henrico Rege testamento adscriptis, a se abdicatis, in Angriam, illius regionis, quæ hodie Westphalia dicitur, partem, se recepit. Verum post brevis temporis lapsum Rex

Sæculum X.
A. C. 968.

Luitpr. IV.
hist. c. 7.

S. Mithildis
in Æramnis.

Sæculum X. Otto adversa in bello fortuna pressus,
A. C. 968. Regina Editha Coniuge sua, Episcopis,
 & Optimatibus auctoribus, Reginam matrem revocat, veniam rogat, & agros, quibus spoliata fuerat, restituit. Matri etiam Henricus Princeps reconciliatus, quem non minore quam prius amore profecuta est.

Ipsa vero, pristina auctoritate utens, liberius quam unquam pauperes fovit, bonisque operibus se totam addixit. Adjuvante Rege filio suo complures extruxit Ecclesias, & Monasteria quinque, atque inter alia Monasterium Palidense, seu Poldense, in Ducatu Brunswicensi, quo tria monachorum millia congregavit. Rex Otto datis literis anno nongentesimo quinquagesimo quinto hanc donationem confirmavit.

Eodem anno obiit Henricus Dux Bavarïæ, cujus mortem Mathildis mater perpetuo luctu deflevit; namque paucis, quæ de Reginæ cultu retinuerat, abjectis, postmodum unius coloris veste induta semper incessit. Neminem carmina sæcularia cantantem audire, vel ludentem conspicerere voluit, sed solum Canticis ex S. Scriptura excerptis, aut vitas Sanctorum continentibus aures præbuit. Pauperibus bis in die refectio-
 nem parari jubebat, & præterea, cum ipsa cibum sumeret, aliquam prandii vel
 ccenæ

coenæ partem iisdem distribuebat. Iter ^{Sæculum X.}
faciens cereos secum vehi volebat, quos ^{A. C. 968.}
in Ecclesiis offerret, & alimenta paupe-
ribus præbenda. Richburgam Sancti-
monialem sibi ministrantem diligenter
cavere jufferat, ne ullus egenorum nul-
la largitione recreatus præteriretur. In
omnibus civitatibus, in quibus hyemem
transigebat, magnum focum accendi præ-
cipiebat, quo pauperes & peregrini ca-
lescerent. Iisdem non nunquam ancillæ
more serviebat, quibus deinde in cubi-
culum receptis vel cibos, vel vestes pro
diversa cujuscunque necessitate suppedi-
tabat. Maxima cura erat, ut singulis die-
bus aliquod opus manuum ipsa perficeret.

Anno nongentesimo sexagesimo septi-
mo, vigesima secunda Decembris Mathil-
dis Regina Northuso in Thuringia, ubi
Monasterium fundaverat, discedens, ad
Monasterium Quedlinburgense pervenit.
Ibi morbo correpta, & dissolutionis suæ
diem haud procul abesse conjiciens, Rich-
burgam tunc Abbatissam Monasterii Nort-
husiensis ad se vocari præcepit, ejus mi-
nisterio in extremis usura. Permultis
ægotantem Reginam invisentibus, Gui-
lielmus quoque Archiepiscopus Mogun-
tinus, ipsius nepos, venit; ad quem læ-
titia exultans dixit: *Non dubito, quin S. Mathildis*
Deus te hac miserit. Neminem te ma- ^{Obitus.}
gis idoneum scio, qui matrem morien-
tem

Sæculum X. *tem adjuvet, postquam filium meum Brunonem mors mihi rapuit. Nunc ergo audi me confitentem, absolutionem pronuncia. Tum ad Ecclesiam te con-
res & pro peccatis meis, pro anima Regis Henrici, Domini mei, & pro omnibus Fidelibus Missam celebrabis. (*)*

Archiepiscopus Missa celebrata ad Reginam aviam suam redit, secundo absolvit, sacro oleo ungit, & Viaticum præbet. Triduo deinde apud ipsam consumto, cum ex colore & voce cognosceret, non statim morituram, licentiam redeundi petiit. Mathildis, cum omnia in pauperes sparsisset, discedenti nihil dare potuit, nisi velamen mortuale, quod ad propriam sepulturam sibi servaverat, dicens, hoc prius ipsi quam sibi fore necessarium, quod profectionem oppido difficilem susciperet. Verum prædixisse

---

(*) Exemplum confessionis auricularis prorsus singulare, Aviae confitentis nepoti Sacerdoti! item Missæ pro vivis & defunctis celebratæ.

Quid ad hæc Protestantes obstinati? an sola Mathildis Papista fuit, & Idololatriæ rea? si hoc dicant, facile mendacii convincuntur. An omnes Christiani ita credebant? si istud affirmant, profecto, erravit enormiter Lutherus, doctrinam omnium retro Christianorum fidei adversam afferens.

se Mathildem eventus docuit, quippe in itinere Guilielmus Archiepiscopus subita morte rebus humanis ereptus est. Sæculum X.
A. C. 968.

Mathildis Regina duodecim diebus nepoti superstes Sabbato primæ septimanæ in Quadragesima summo mane convocatis Presbyteris & Monialibus, cum maxima utriusque sexus multitudo ad Regnam ultimo conspiciendam confluisset, cunctos in cubiculum admitti iussit. Salutaria monita omnibus dedit, præsertim Mathildi Abbatissæ Quedlinburgensi Imperatoris filii sui filiæ, nepti suæ. Deinde Presbyteris & Sanctimonialibus proxime accedere iussis, petiit, ut confessionem suam audirent, & a Deo peccatorum suorum remissionem flagitarent. Tum præcepit Missam celebrari, sibi que Domini Nostri corpus præberi. Adjuvantibus infirmam sororibus in pavimento deponitur, ipsa propriis manibus cinerem capiti imponit, atque ita eadem die, decima quarta Martii, qua Ecclesia ejus memoriam colit, anno nonagesimo sexagesimo octavo, animam Creatori reddidit, in Ecclesia S. Servasii Monasterii Quedlinburgensis sepulta. Mart. Rom.
14. Mart.

§. XX.

Luitprandus Constantinopolim Legatus.

Inter hæc Otto Imperator in Italia versabatur,